

తొలి పలుకు

ఈ కవి నాకు: బూర్వపరిచితులు. వీరికవితను నాకు పిసిపించిరి. మనశ్శతకము పూర్వశతక కవుల పద్ధతి ననుసరించి నదికాదు. 'మన ఏకమనుష్యాణాం కారణంబంధమోక్షయోః' యను నార్యోక్తిని ట్టి ఘనోపకార వికాసముల మార్పలలో నుండు గూఢ రహస్యముల నింత చక్కగా విమర్శించి సాధారణ ప్రజానురంజకముగా బోధయగునట్లు వివరించుటయొక యపురూపము. ఇంతకు క్రితము 'అక్షరక్షయచ' ఖండకావ్యము నకు తొలిపలుకు వ్రాయునపుడు వీరికవనమును గురించి ప్రశంసించితిని. అప్పటికన్న నిప్పుడు వీరికవితలో నొకరకపు నైగ నిగ్యముగలగు మాత్రము జెప్పుదును. ఈ కవి భావోద్రేక ప్రవాహము నిర్మలమై నిరంకుశమై విరాజిల్లుననుటకు నీ మనశ్శతకము ప్రబలతార్థాణము. సాంఘికముగా వీరి రచనలు మహిమావతారములు. నీతి విజ్ఞానములకు సత్ప్రవర్తనకై వీరిగ్రంథములోని శీర్షికలకుండు విలువను విషయమే బయల్పరుచును. వేమనాది కవులవలె జాతీయ నైతిక సాంఘిక వైజ్ఞానిక సంస్కృతుల విరివిగా దానము చేయుటయందు వీరి ప్రతిభ యప్రతిమమని చెప్పచు విరమించుచున్నాను.

ఇట్లు

వాసమామలై లక్ష్మణాచార్యులు.

ఉపాధ్యాయుడు బాలికాపాఠశాల,

శ్రీరామపురము, కరీంనగర మండలము.

నేను నా బాల్యమున మరాఠీ భాష నభ్యసించిన వాడను. ఆంధ్ర భాషామతల్లి పరిచయ లోపము నన్ను నా ప్రాథమిక బాధించుచుండెను. శ్రీ వానమామలై వరదా చార్యకవి. శ్రీ ఇమ్మడి రాజయ్యగారి పోత్తాహముచే తెనుగు నభ్యసించనారంభించితిని. కృపి. జేసినచో తెనుగుతల్లి స్వల్ప కాలసిద్ధికామధేనువగునని సిద్ధపరచుటకు కాబోలు నన్ను ప్రప్రథమ తార్కాణముగా కవిగా విశాలాంధ్ర రంగపాత్రను బ్రసాదించెను. మరాఠీ భాషా పుభానిధాన సమానంబగు శ్రీసమర్థ రామదాస కృతదాస భోధామృతములోని “మనాచే శోక్” ♦ మనమా! వట్టి నాదుచూట ఓనుమా! మర్యాద గాపాడుమా! యను శ్రీతిరుపతి వెంకటకవియొక్క మత్తేభ పంచకము జూచియుంటిని. తెనుగులో స్వతంత్రముగా నీ “మనశ్శతకము” రచించితిని. ఆంధ్ర భాషామతల్లిచే నీ మదల్ప సేవాకుసుమము స్వీకరింపబడుగాక! ఆంధ్ర ప్రజ నన్ను బాలకవిగా మరియు బాలాదపి సుభాషితం గ్రాహ్యమననట్లు నన్నాదరింతురని విశ్వాసాతి లేకముగా నమ్మినాడ.

శ్రీవానమామలై లక్ష్మణాచార్యులు మరియు శ్రీఇమ్మడి రాజయ్యగారు వాత్సల్యాతిశయముచే నీగ్రంథము సమగ్ర ముగాఁ జూచి వలయు సాయముఁ జేసినందులకు వారి ఉభయులకు నాస్థానహస్తప్రసాదన పుష్పాంజలి మంత్రహేతుములోని సారస్వతాభిమాన ప్రజకు, నన్నిన్నివిధముల ఆదరించి సాయ పడిన మహాశయులకు నాకృతజ్ఞతలు. ఇట్లు

“నే నా పతి”

ఎన్. రామాచార్య ఉపాధ్యాయుడు
ఉన్నతపాఠశాల, మంత్రపురము (మంధన)

ఆ భి ప్రా య ము

శ్రీ ఉదయరాజ కేశవగిరిరావు ఎం. ఏ. రాజకవిచూడామణి,
 సంస్కృతోచితాభివ్యయము, ఉన్నతపాఠశాల, హనుమకొండ,
 మధ్యతరగతి కవుల గ్రంథము శ్రీ సేనాపతి రామాచారి
 గారిచే విరచితము. గ్రంథమూల పరామాస్వామి కంకితము,
 ప్రవృత్తమును శ్రీ ఆదిత్యరామాచారి స్తుతికావించుచున్నది.
 ఇది ఘోర కవిగల్పసాహిత్యము.

కవివందన మాచరించుటలో నొక కవి తరువాత వేరొక
 కవిని పేర్కొని వందన పురస్కర ప్రశంస బనరింపక కవన రచనా
 ధోరణి ప్రచాయించుట లేనిది వందన మర్పించుటలో సవ్యత
 నుండించుచున్నది. చయనామృత కలశములను కీర్తికలోని
 భావము గంభీరముగా హృదయరంజకముగా విద్యోతమాన
 ముగుచున్నది. ఇందలి మహత్తర నీతిదాయకాంశములు
 నేత్రపాతిత్య సూచకముగా రాణించుచున్నది.

ఇత్యాద్యనేక కీర్తి కామకుట చక్రర విలసిత మీశతక
 రాజము; లోకానుభవ సూచన నై వహితోపదేశదాయక మీ
 గ్రంథ నాయకము కవనకందరు సుమైకవనము, ఆధునిక
 వాఙ్మయసవ్యత్వ విలసిత మీశతకః ఘక్తి స్థాలీపులక న్యాయ
 ముగా వీక్షించి, గ్రంథ విస్తర కీర్తిచే విమించితిని. ధార రస
 వంతముగా నున్నది. ఏనందిధ ధోరణి అద్భుతాపాదించి
 ప్రశంసించుచు బాలకవియగు నీ కవిశ్రోతమునకు ఇతోధిక
 రచనా నైపుణ్యము జ్ఞాపించుటకు కృతిధర్మకును శ్రీరామ
 చంద్రమూర్తికి నిత్యము సాంజలినై అభివందనములు అర్పించు
 చున్నాను.

ఇట్లు

(Sd.) శ్రీ. ఉ. శే. రావుగారు, రాజకవి చూడామణి.

అభిప్రాయము

3

శ్రీ సేనాపతి రామాచార్యులుగారు వ్రాసిన “మనశ్శతకము” మున్నగు ఖండకృతులను చదివితని, అవి సీతులతో కూడిన పద్యములు, భావములు బాగున్నవి. శైలికూడ బాగున్నది.

వీరి యుత్సాహము ప్రశంసనీయము. యువకులు భాషా సేవా కాంక్షగాఢముగా కలవారు, సర్వవిధముల ప్రోత్సాహ మంద దగినవారు. వీరికవితారీతికి ధన్యవాదములు. వారిములు కాన ఇతోధికాభివృద్ధిని కోరుచున్నాను.

ఇట్లు

ది. 27-2-53 (Sd.) శ్రీ సురవరపు ప్రతాపరెడ్డిగారు.
హైద్రాబాద్-ద. B. A. B. L., M. L. A.

అభిప్రాయము

SIROMANI
C. Rangacharyulu, Lecturer in Telugu & Sanskrit
Intermediate College,
Warangal, Kishanpura.
3-2-53.

శ్రీమాన్ సేనాపతి రామాచార్యులుగారి తొలికృత్యముగు
“అక్కడక్కడ” యనువిలక్షణ శీరికగల కావ్యమును చదివి

యాచించితిని, ఇవ్వడు వారు పంపిన మనశ్శతకమును జదివి
 మిక్కిలి సంతోషించెడిది. ఈ కవిరచనలో నూతన భావములు
 పెక్కుగ న్పట్టును. మనస్సును సంబోధించుచు వ్రాసిన యీ
 మనశ్శతకము చక్కని నీతిని బోధించుచు నందఱికి నుపదేశము
 ముగానున్నది. ఉత్సాహించునది కవి ఇట్లే రచనాభ్యాసమును
 సాగించి ముందు ముందికను రసవంతములగు కావ్యకృతులను
 ములతో నాంధ్ర భారతినఁ గై నేయుగాకయుని యాశించు
 చున్నాను

ఇట్లు

(Sd) చె. రంగాచార్యులు.

అభిప్రాయము

ఇది ఈ కవి రచించిన రెండవ గ్రంథము. ఇదివరకు
 “అక్కడక్కడ” చదివెతిని, ఇప్పిత్తము నక్కడక్కడ చదివి
 తిని, కొన్నికొన్ని పద్యములు మిక్కిలి హృదయంగమముగా
 నున్నవి. “నీమట్టుకు రాకుండ జూడుమా మానసమా”
 “యడుగిడుచుం గాలుజారెనని బొంకకు మా” మును
 మకుటముతో వ్రాసిన పద్యాలలోను మనసు ఏఏవికారములను
 తఱచుగా బొందుచుండునో ప్రకటింపబడినది. కవి ప్రతిభా
 శాలియన నిసంపదేహము. నిగ్రహమింకను అవసరము.
 ఇతోధిక కవితాశక్తి నాధనము.

ఇట్లు

(Sd) శ్రీ గార్లపాటి రాఘవరెడ్డిగారు. కవి.
 హనుమకొండ, వరంగల్.

అ భి ప్రా య ము

5

కృషిక్షేత్రమునం “దక్కడక్కడ” తొలిమొలక ఎడ
తెలుపి నీయని యుపాధ్యాయ వృత్తిలోగూడ ఎట్టెట్టులో
సమయము దీసి మనశ్శతకమునుగూడ ప్రసవించియున్నారు.
ఈ“ప్రసవము” తన సువాసనలచే సరసుల మనముల రంజింప
జేయుచున్నది. రచనలలితమును, భావములు వృషులములును,
అనుభవ సిద్ధములును అయి విరాజిల్లు చున్నవి.

ఇట్లు

(Sd.) శ్రీ వెంకటరాజన్న అవధాని
(మంత్ర కూటము) మంథెన.

అ భి ప్రా య ము

శ్రీగారిచే రచింపబడిన ద్వితీయగ్రంథముగు “మనశ్శ
తకము” నాద్యంతముగఁ జదివెతిని. ఇందలి పద్యములు చాల
వరకు సరళశైలిలో కందములందు వ్రాయబడి మృదుమధుర
పద గుంభనముతో నొప్పచున్నవి. ధారసరళముగా నున్నది.
“ఆదర్శసేవ” ‘కాలుజారెనని బొంకకుమా’ మొదలగు గొన్ని
శీర్షికల క్రింద వ్రాయబడిన పద్యములందలి భావములు మాన
వుని నిత్యజీవితమున కాదర్శ ప్రాయము లనదగి నీతిబోధక
ములై, అమూల్యములై యలరారుచున్నవి. సంఘసంస్కరణ
యందు వీరికిగల శ్రద్ధను బ్రకటించుచున్నవి. వీరి కవిత్వము
“అనగ ననగ రాగమతిశయిల్లుచునుండు” నన్నట్లు దైవం
దినాభివృద్ధిగాంచుచున్నది.

ఇట్లు

(Sd.) ఇమ్మడి రాజయ్య.

DY. Inspector of Schools, Chennai.

అభిప్రాయము

శ్రీ వారి మనశ్శతకము నామూలమున చదివి చూచి తిని. బాగుగ నేయున్నది. పద్యములలోని విషయము చాల సామాన్యముగ నున్నది. ఇందలి 120 పద్యములు ఏదైన యొక కథకై యుపయోగింపబడినచో నదియొక చిన్న క్వామముగాను డెడిది. అట్లుకాక నీతిపద్యముల గూపమున నున్నందున ఎక్కువ ఆకర్షితముగా లేదు. అయినను శైలి బాగుగ నేయున్నది. మొత్తము మీద యీపుస్తకము చిన్న శతకముగా నుండగలదు.

ది. 2-2-1953

ఇట్లు

(Sd.) శ్రీ మాటపాటి హనుమంతురావుగారు

శ్రీరస్తు

ఆదివరాహమూర్తిస్తుతి

ఉ॥ ఆదరణీయజానపద ♦ మైనకమాన్ పురభాగ్యభూమికం
బాదుగజేసియేకశిల ♦ పైన వితతరంబులై ననీ
సాదసరోరుహప్రచుర ♦ కరముమోపినిజస్వరూపరే
ఛాదులతోబెరాణలిన ♦ ఆదివరాహమ! నీకుమొక్కెదన్॥

చ॥ అలయొకనాడు నీవనవి ♦ హరముకై చనుదెంచిసట్టినిన్
వలగొని ఈకమాన్ పురపుధక్తులపూర్వపురస్థుతిన్నినున్
పిలిచిననిల్చిపోయినను ♦ నీకయి యయ్యది పుణ్యలోకవా
సులుభయభక్తితో నెదురుజూతురా! ఆదివరాహనామకా!

చ॥ గుడియునులేదునీకొజకు ♦ గోపురమేనియులేదు! వాసలో
దడియుచునుండనీకొకవ్ర ♦ తంబయె నెఱ్ఱనియెండలోనిలం
బడినతపస్సు? బొనవనను! ♦ భక్తులకై కడగండ్లనొర్పని
క్కడవిలసిల్లినావు మమ ♦ కారముచేత వరాహవిగ్రహ!

కులదేవతాస్మరణ

క॥ శ్రీరామనామమహిమా

భారకమునగండశిలల పంక్తులుమున్నా

వారిధిఁబడి మునుగనియవ

తార కథలు సర్వ దైవతభ్యంబగుటన్

క॥ మునివందిత రఘుపతిరా

ముసకే యావత్తుధార బాసికొనిన నీ

కనుమానము భవసాగర

మన నీకొకలెక్కలోనివా ఓమనసా!

1

క॥ వరమొసఁగెడి నీకొరిక

కొఱకై వరమొకటి నేను గోలెడ నాకై

వరమడిగెడి పేరాగను

దరికీక రానీయవలదు తగదవి నాకుకా!

2

క॥ వరమడుగుకొన దగినవా

క్ష్మణి విహేనులకు నేమి కనునిడు విక్ష్వి

భరనామధేయ! నిన్నా

వరమా యడుగుటయ! లేక పరిహాసకమా!

3

కవి వందనము

క॥ బంగారపు కలమున హృద
యంగమ ఘటనలను బేర్చునట్టి కళాపా
రంగతులగు కవితావ్యా
సంగులనే మొక్కువాడ సాష్టాంగమాగ్న్ 1

క॥ పుక్కిటి పౌరాణికమును
నిక్కపు కథలోయనంగ నిలిపిన కవితా
ఘక్కులకై కవికలమును
మ్రొక్కెదఁ జేమోడ్చినను బుట్టెనుభక్తి 2

క॥ బక్కకథను జెప్పెదనని
చక్కగ వినుడంచు వేల సంగ్రహ కథలకా
లెక్కించి చెప్పుచుండెడి
ఘక్కిఁగొనిన కవికలంబు వందనమిదిగో! 3

క॥ భవసాగరమున జడమా
నవతరణోపాయమునకు నౌకాసమభా
గవతములఁ బ్రసాదించిన
కవి కలమును మొక్కువలయుఁ గాదేమనసా! 4

క॥ నుండరతర నీతిని నద
దుందుభియై సుమతికొఱకుఁ దోడుపడిన నో
ఛందోఽద్ధతే త్రపు
కందమ! ననుఁ గూడఁ కొంతఁ గరుణించవలెన్ 5

న య నా మృ త క ల శ ము లు

క॥ లలిత గుణాన్విత కాంతా
 తిలకమును స్వీయ మాతృదేశ ధనముగాఁ
 గిలకించెడి నయనయుగళ
 కలశములు సుధానిధాన కంఠులనబడుకొన్. 1

క॥ కులదీపక గృహలక్ష్మి
 తిలకమును స్వకీయ గేహ దేవతయని ని
 శ్చలతం గను నట్టినయన
 కలశములు సుధానిధాన కంఠులనబడుకొన్. 2

క॥ కలకాలము కష్టాదిత
 ఫలితముగా వట్టిజావపై సంతృప్తి
 గల్గించు తొనిన లోచన
 కలశములు సుధానిధాన కంఠులనబడుకొన్. 3

క॥ కలభద్రమండనస్వయంకృషీ
 నలికిన హాలికుడు సంత సంబున నాశ
 ఫలమునుఁ గనునేత్రద్వయ
 కలశముల సుధాసమృద్ధి గాఁగను 'గొనుమా'! 4

క॥ పలుబీదల క్షేమమునకు
 బలిదానముఁ జేయనలసి వచ్చిన యెడల
 జళకని మొనగాని నయన
 కలశముల సుధాసమృద్ధి గాఁగను 'గొనుమా'!

క॥ బలవంతు డగుచుఁ జిన్నలఁ
 గలనై నంగీడుఁ జేయఁ గననని జాలిం
 నలుకునో? యనఁ జూచినదృ
 క్కలశముల సుధాసమృద్ధి గాఁగను 'గొనుమా!' 6

క॥ పాత్రోచిత సారస్వత
 గోతిక్కులై సేవకై యకుంత కవితా
 యాత్రిక కవిచంద్రుని దృక్
 పాత్రీలు మధురామృత ప్రవాహము చుక్క. 7

క॥ కలియుగముననై న నుభయ
 కులరక్షకులై న లేత కొమరాండ్రను ని
 మ్మలుషాత్మంగనెడి నయన
 కలశములు సుధాసమృద్ధి గాఁజనుమనసా. 8

“ నీమట్టుకు రాకుండఁ జూడుమా! మానసమా ”

క॥ సట్టనడుమ వచ్చినసిరి
కుట్టిపడుచు లేనిపోని యుత్పాతమునఁ
నిట్టాడిన వారలునీ
మట్టుకు రాకుండఁ జూడుమా! మానసమా! 1

క॥ పట్టపగలు మాలల నిది
ముట్టుకుఁ డది ముట్టవలదు పోపొండనుచుం
దీట్టెడి దుర్బుద్ధిని నీ
మట్టుకు రాకుండఁ జూడుమా! మానసమా! 2

క॥ చుట్టాలయి యొకరి కొకరి
జుట్టున్ ముడిఁబెట్టు సభ్య చోరలునిన్నున్
బట్ట తలం జేయన్నీ
మట్టుకు రాకుండఁ జూడుమా! మానసమా! 3

క॥ చట్టమ్మల నొక్కొక్కటి
బుట్టం బడవేసి యుదర పోషణకై రాఁ
బట్టిన సిరిసంపద మన
మట్టుకురాకున్న బ్రతుకమా! మానసమా! 4

చే॥ గట్టిగనేదే నొకతెగ
బొట్టులనెక్కించి వాని మూలమ్మున రాఁ
బట్టినధనభాగ్యము మన
మట్టుకు రాకున్న బ్రతుకమా! మానసమా! 5

క॥ వట్టి యమాయికపు జనులఁ
 బిట్టల నురిఁ బోసినట్లు బీడించుచు రాఁ
 బట్టిన పది డబ్బులు మన
 మట్టుకు రాకున్న ప్రతికమా! మానసమా! 6

క॥ కొట్టాలను గడుదూరముఁ
 గట్టెడు చందాన దుష్టకార్యములనురాఁ
 బట్టిన దుర్బుద్ధిని నీ
 మట్టుకు రాకుండఁ జూడుమా! మానసమా! 7

క॥ పుట్టెడు కోపానఁ గవులఁ
 దిట్టకు ఒహంభావకోటిఁ దెలియక పేర్లం
 బెట్టకుమా! యిదియున్నీ
 మట్టుకుఁ జెప్పితిని వినుమ మమమానసమా! 8

క॥ బట్టుసుమీ నీతోడని
 పట్టపగలబద్ధమాడి పాపముఁగూడం
 బెట్టకుమా యిదియున్నీ
 మట్టుకుఁ జెప్పితిని వినుమ! మమమానసమా! 9

క॥ చుట్టాలను పక్కాలను
 నట్టేటం బుట్టిముంచునట్టి తెలివి రాఁ
 బట్టకుమా యిదియున్నీ
 మట్టుకుఁ జెప్పితిని వినుమ మమమానసమా! 10

క॥ పట్టుదలం గొట్టువడసి

దిట్టల హృద్భావనానిధిన్ లోతుంజు

పెట్టగలవ గానకవుల

మట్టుకు నిదమిత్థమనకుమా! మాచసమా!

11

పాఠరబడకు

క. జనులందఱు నిన్నే మె
 చ్చివారని వారు: గొడ నీవలె నాలొ
 చు: జేసితిరవలెనని
 యనుకొనిపొరలుడెదవా! యహంభావమునన్. 1

క. మనవారని సంభావిత
 జనులని విడిచియున్న కందుకములొ
 పను: గొరుగువాడుగారని
 యనుకొని పొరలుడిన యెడల నహ్వానమగున్. 2

క. జననాథారణవిద్యా
 భనికుడవని "బడలు" కొనిన దుంభముతోమూ
 తిని: గొంత బిగించిన నీ
 వనుకొనినది నీకు: జెంద దయ్యెనె! మనసా! 3

క. నిను మించిన వారున్ను
 మనకై నను నిన్ను: జూడ: దొణకనికుం పో
 యన దృఢమాన పురుషుర
 వినయము నీకేకమేవ విధియగు మనసా! 4

క. "ననుమించిన వాడేలే
 డని" యనుకొని పొంగి పోకుమా! సరినివొ
 క్కనిమించిన నో నీవొ
 క్కనిచేతన్ మించుడవె! కరిమకరి వలెన్. 5

కా లు జా రె న ని బొం క కు మా!

క॥ మిడిమేలపు వారాంగన
పొడకుం బొరపాటుకేనిఁ బోవలదనినం
బెడచెవినఁ బెట్టి జంకుకు
నడుగిడుచుం గాలు జారెనని బొంకకుమా! 1

క॥ పొడవయిన జడలుఁ గలిగిన
పడుచు వలలోనిజారపక్షియనఁజెరం
బడిమిడుకుటకో మనసా!
చుడుగిడుచుం గాలుఁ జారెనని బొంకకుమా! 2

క॥ కడపన్ శిల్పంబన నిల
బడిన పడుచుదానిచేతి పక్షియన నురి
బడి పిదపఁ గొట్టుకొనుటకు
నడుగిడుచుంజూడఁ బోతినని బొంకకుమా! 3

క॥ జడమతి వనభోగినిచే
ముడిఁ గొనఁబడి కొలఁది కాలమునకుఁ గ్రమముగా
బొడబొడలుఁ జేయఁబడుటకు
నడుగిడుచున్ భ్రమసిపోతి నని బొంకకుమా! 4

క॥ తడఁబడని ధనికులునుఁజే
పదిరని నటనాతిలేక వాక్పతునతచే
బొడిఁ గొట్టెడి వేశ్యకడకు
నడుగిడుచున్ మోసపోతినని బొంకకుమా! 5

క॥ నుడికారపు సాగనున దో

పిడి నలువంగిన పిదప వేశ్యాంగనచే

మెడలట్టి నెట్టుల బహుబహు

నడుగిడుచుం ప్రమాద పడితివని బొంకకుమా!

80

క॥ పదకైతీ చూచెనోయన

మెడలనుం జూపున దోనిమి త్తమునఁ గనం

నడఁ జేయుచున్న ప్రదీతిం

బడిన యెలుక కేతినాదునా! హాసమా!

81

క॥ చెడిపెలకు శోకుతోంగనం

బడనలెనని కోరికన్ దివారాత్రములకో

నుడిచుట్టుం దిరుగు చందము

నడుగిడుచుం లాగఁబడితివని బొంకకుమా!

82

అదర్శ సేవ

క॥ ఘన మాన వ్రతమున శే
వనలక్షణ సస్యరాజ్య వైభవమగుచుం
దనువెల్లగారబోసి
ఘనత సహాయులకునైన గలదే! మానసా! 1

క॥ వనమై జవులకున్ జే
వనమై యెటుఁ జూచినం బ్రవాహంబై పా
రిన యట్టి నదీ నదములఁ
గనుమా! అదర్శ సేవకై మానసమా! 2

క॥ ఇనుఁజై సాక్షాన్నారా
యనుఁజై గోళముల కెల్లనాకర్షకుఁజై
చనునట్టి నిలువు కొలువునుఁ
గనుమా అదర్శ సేవకై మానసమా! 3

క॥ జనసీసమ నవభారత
జనపద సీమాప్రదేశ సంరక్షణకై
తనువోడ్చిచను మహాత్ములఁ
గనుమా! అదర్శ సేవకై మానసమా! 4

క॥ ఘనమనఃబడుచున్ దివ్యాం
గణమందు విహరియైన కాలమున ఘనా
ఘనమైన రహస్యంబునుఁ
గనుమా! అదర్శ సేవకై మానసమా! 5

క: వనవాస దీక్షనుండియు
జనరోగ నివారణార్థ సామర్థ్యమునం
దనువెల్ల ధారబోసిన
ఘనత వనస్పతికిఁ దప్పగలదే! మనచా! 6

క: మునియై వ్యాసుండై తా
ననుపమయోగీంద్రుడై యనంతకథాసే
చనమునుఁ జేసిన కొలువును
గనుమా! ఆదర్శసేవకై మానసమా! 7

క: ఘనుడై శ్రీమన్నారా
యనుడై లోకాభి రాముడై యవతారం
బనివచ్చిన కారణమునుఁ
గనుమా! ఆదర్శసేవకై మానసమా! 8

క: తెనుఁగున హలికుండగు పో
తన శక్తి కొలది తెలుఁగు తల్లిని సంభా
వనఁజేసిన యింగితమునుఁ
గనుమా! నిస్వార్థ సేవకై మానసమా! 9

తేట మాట

- క॥ మాటముల కొలచి పీఠో
 చ్ఛాటనమునకున్ సదై వ సమపాయములం
 బాటించి తెలిపి తేటల
 మాటల కలవడుదువా! సమంజస బుద్ధిన్. 1
- క॥ చాటునకు నొక తెజంగున
 నేటునకు మఱొక్కతీరు నెగ్గించెదీమో
 మోటమికై పెన్నిధియగు
 మాటల కలనడకుమా! సమంజస బుద్ధిన్. 2
- క॥ ఆటోపాటో యనఁబ్రతి
 పోటి పరీక్షన్ జయాంకములఁ బొందుటకున్
 నూటికి నూరుండెచ్చెడి
 మాటల కలవడుదువా! సమంజస బుద్ధిన్. 3
- క॥ ఆటవిని నీతకై యొక
 గీతేర్పడినట్లు నోటికిన్ వాక్సీమన్
 నీటోయన మితిమీఱని
 మాటల కలవడుదువా! సమంజస బుద్ధిన్. 4
- క॥ తేట తెనుఁగు సింగారపు
 మాటల ముడివిప్పి భావపూర్ణాంకమునన్
 జాటువులను నెగఁజిమ్మెడి
 మాటల కలవడుదువా! సమంజస బుద్ధిన్. 5

క. నోరై త్తి జనాబచ్చిన
 హరికిఁ దై లోక్య భోగభాగ్యం బొదవుక్
 దొరక యుండెడి మూగగు
 మోరకు స్థలము నూడ మోమటుఁ ద్రిప్పన్. 6

క. సారాంశంబేమన వా
 గోరణి లేనట్టి పెద దొరగారయినన్
 సూర్యునివలె వేసిన
 టటున గిరింబిడి దిగుంగడే! మానసమా! 7

క. వెయ్యేల గోచరములగు
 దయ్యములును వదలలేని ధనభాగ్యములం
 దియ్యని మాటలకు గజగి
 నియ్యడ నిచ్చుటకుచేర్తు రింతి తైచన్. 8

బంగారపు నడక

క॥ నడియీడున సైతంబే
పెడబాటకుఁ బోకదివ్య వీధులలోవాఁ
డడుగిడె నన బలుచక్కని
నడకన్ బ్రతివానికిం గనంబడఁజనుమా! 1

క॥ ఎడతెగని లాలసలకై
గడియ గడియ కన్నిచోట్లఁ గాటకము గనం
బడుఁగాన తూకమాడిన
నడకన్ బ్రతివానికిం గనంబడఁ జనుమా! 2

క॥ కడగండ్లకు నెదురీదిన
నడలం దడవడక జయ నినాదముతో నీ
వడుగిడుమా! యెటుదొణకని
నడకన్ బ్రతివానికింగనంబడఁ జనుమా! 3

క॥ చెడఁగొట్టఁ బడక నీవు
జెడఁగొట్టక గాజయుక్త చేసంతట నీ
వడుగిడుమా! బంగారపు
నడకన నిదియే యనంగనంబడఁ జనుమా! 4

క॥ కడలిం బయనంబగుతరి
పడవనుఁ బ్రతిసారి నే తుపానునకున్ లోఁ
బడవట్లుఁ జూచుచుండెడి
నడకన్ తొకికమునం గనంబడఁ జనుమా! 5

క' కుడియెడమ పక్షములుగనఁ
 బడినకొ మధ్యస్థమైన భావమున మాడ
 వుడిఁ జేయక సుస్థిరమగు
 నడకకొ యహుయుక్తిచే జన గండరు మచనా! 6

క' కుడియెడమను నెడమచెయ్యనుఁ .
 గుడికింనోద్వజిన విధము గుణితముగా నె
 క్కుడి వారికిఁ గుడిభజమగు
 నడకం బ్రతి పక్షికిం గనంబడఁ జనుమా! 7

సేవా ఫలితార్థము

- క॥ చెలువలకై చింపులపే
గులు వలదని సన్నవన్నె క్రొంగ్రొత్తవికో
కలనందఁ జేయుసేవా
ఫలితార్థముఁ దెలిసికొనెదవా! మన్మనమా! 1
- క॥ చలిపులికాలములోఁ గుల
కులఁ గూసెడి బీదవారి కొఱకెండిన పు
డ్కల నందఁజేయుసేవా
ఫలితార్థముఁ దెలిసికొనెదవా! మానసమా! 2
- క॥ జలదములన సురుచిరమగు
ఫలరసమును నడుగలేని పక్షులకై కుం
డలకొలఁది ధారఁబోసిన
ఫలితార్థముఁ దెలిసికొనెదవా! మానసమా! 3
- క॥ కలకాలముఁ బలుగుడిసెలు
గలవారల కొఱకుగడ్డిగాదములై బీ
దలయింటి కొప్పలై చను
ఫలితార్థము నీకుఁదెలియవలదే! మనసా! 4
- క॥ పలుచని చెట్టై గుంపుగ
నిలఁబడి మేఘముల నిలిపి నియమమునం గా
ల్వులుబాఱఁ జేయుసేవా
ఫలితార్థము నీకుఁదెలియవలదే! మనసా! 5

క॥ జలదములను మనకై యా
 కలిదప్పియుఁ దీజనానకట్టగు చుం గా
 ల్వులు బాజఁజేయుసేవా
 ఘలితార్థముఁ దెలిసికొనెదవా! ఓమనసా!

కించిదృణముక్తి

క॥ నినుగనిన మహాత్ముండగు
జనకునికై నీవు సత్తపసంతాన సమ
ర్పణ మార్గమూలమున నీ
ఋణమునుఁ జెల్లించుకొనెదవే! మానసమా! 1

క॥ పిననాఁడు మాటలనుఁ గనుఁ
గొనఁ జేసిన తెనుఁగు తల్లికొఱకై నేవా
ధనము నొసంగుచు నీవా
ఋణముక్తి విశేష వైఖరిం గనుఁగొనుమా! 2

క॥ నినుఁజూచి వీఁడు మనవాఁ
డని యనుకొని చేరఁదీయునట్టి గురుమహా
జనులంగని చేమోడ్చుచు
ఋణమును జెల్లించుకొనెదవే! మానసమా! 3

క॥ నినుఁగనిన దేవతనుగని
వినయముఁ జూపెట్టునట్టి విధికై స్త్రీ జా
తిని గౌరవించి కొద్దగ
ఋణమును జెల్లించుకొనెదవే! మానసమా! 4

క॥ మన మాతృ దేశ సంత
క్షణకై కీర్తి ప్రతిష్ఠకై యండఁకితో
మునుముందుఁ బోయి జన నీ
ఋణముక్తికి దారిఁదీయవే! మానసమా! 5

“వారికి నీవోలే మనసు వలదే! మనసా!”

క॥ ఆరంభ శూరులై గం

భీరాలాపములఁ బూని పిఠాకమాఁక

జారిన మగవారగు దొర

గారికి నీవంటి మనసుగలదే! మనసా!

1

క॥ పౌరుషము లేకచచ్చిన

తీరున బిచ్చమునకంచుఁ దిరిగిన వారికొ

నోరై తి కజవఁబోయిన

వారికి నీవంటి మనసువలదే! మనసా!

2

క॥ పేరూరున నబలాపరి

వారమునకుఁ జెందినట్టి భార్యపయిననీ

పౌరుషము వెళ్ళగ్రక్కెడి

వారికి నీవంటి మనసు! వలదే! మనసా!

3

క॥ భారత హితకరసుప్రత

పారీజలనై నఁ దుచ్చభావనచే ధి

క్కారముగా లెక్కించెడి

వారికి హృదయంబులేని వగపా! మనసా!

4

క॥ గోరంత తప్పనై నను

నోరంతయు నొచ్చునట్టు నుడువుటకువే

సారక ప్రతిపాదించిన

వారలకు శూన్యహృదయ బాధయె! మనసా!

5

వ॥ నారీకులమునకందిన

వారలకుఁ బురదఁ బూయవలెనని యెంతో
నూరించి బోర్ల వేసిన
వారికి నీవంటి మనసువలదే! మనసా!

6

క॥ నోరె త్తి జవాబిచ్చిన

వారలుగానట్టి బీదవారల నొక పా
లేఱోయనఁ దిట్టిన మగ
వారికి మనసేని యుండవచ్చున! మనసా!

7

కావలదే

- క॥ గలిచినచోఁ బెద్దఃకము
 గెలువనిచోఁ జిన్నబోయి ఖిన్నుడగుట నా
 వలకేశాకేశేయము
 కలుగవలెన? నీకురిక్త గౌరవమునకున్ 1
- క॥ కలిమిన్ దేహశీలను
 ఒలిపించి దరిద్రులైన వారిని, యుక్తిం
 దలఁగొఱిగి పంపుటకుఁ గా
 వలెనే! స్వార్థ ప్రపంచ వైభవమునకున్, 2
- క॥ పలుకుఁ బడిం బొడవగు మా
 టలచేఁ గోటలనుగట్టి టక్కరులై బీ
 దల నెత్తిఁగొట్టునది గా
 వలెనే! భాషా ప్రపంచ వైభవమునకున్, 3
- క॥ కులమునఁ బెద్దలమై సం
 దులకుం జిన్నలకు వారితోడగుచున్ బీ
 దలఁ జేరఁదీయునది గా
 వలదే! పరులేలఁ జెప్పవలెనే మనసా! 4
- క॥ జలనిధి పరిమితిలో నొక
 జలకణ మన నీవనఁత సంసారసద
 న్యులలో నొకఁడని యనుకొన
 వలదే! చెవిపిండి చెప్పవలెనే! మనసా! 5

“ మ న సా! ”

క॥ ధనికుల దుర్వర్తనమునుఁ
గనవా! లోకమున ధనమె ఘనమా! వేశ్యాం
గనచే నార్జింపఁబడిన
ధనము యదార్థ ప్రకార ధనమా! మనమా! 1

క॥ మనసా! నీవేని మనో
ధనమనఁబడు కారణమున తద్వద్దుర్ల
క్షణ మున్నీ లోనంతటఁ
గనఁబడినన్ సత్యమాన! కాదా! మనసా! 2

క॥ మనసా! బహు ధన సంపా
దనమే కర్తవ్యమా! యదార్థ క్రమ సా
ధనమునఁ జిరకాల యశో
ధనమే కావలసినట్టి ధనమగు కాదా! 3

క॥ మన యిరువురికిం గించి
ధన లోపము చిన్నతనమ? తాత్త్విక దృష్టిం
గనలేవా! యీకృత్రిమ
ధనమే యుపాప్యమైన ధనమా! మనమా! 4

క॥ ముని సంపదయగు కవితా
ధనమునుఁ గైకొనిన మనస! ధనలోపము నీ
కనుకూల శత్రువై నీ
యనవరత కృషిన్ మహా సహాయ నిధియయ్యెన్. 5

క॥ “ననుమించిన వాడేలే
 డని” యనుకొని శృంగభగంగమైన పిదప నిం
 కను పునరావృత్తికి నో
 మనసా! యడుగిడకుమా! యమాయికపు మతిన్. 6

క॥ కనులకు లుబ్ధగైసర
 ధనికుడు గనబడినయట్లు తద్వృత్తు వీడో
 శనియని పిలువబడుటకు
 జనెదవ! శాశ్వతమ! అష్టసంపదలై నన్. 7

క॥ అనుపమ సుందరనైతిక
 ధనమును జేకొనిన మనస! ద్రివ్యాభావం
 బున జవకోటి మునుగున?
 మనమా! నిర్ధనులమైన మనమా! మనమా! 8

క॥ ధనము మన కతిథియై వ
 చ్చినతోడనే చేతులార నెగవేయుచు దు
 ర్వినియోగ పజుచు మననా!
 ధనమా! తొంగేనిఁ జూడఁ గలచున! మనమా! 9

“మాటలకురిబోసి కొనకుమా! మానసమా!”

క॥ గోటం బోయెడి తప్పనుఁ
 దీటన్ గొడ్డండ్లచేతఁ దీర్చిన సరణిం
 బాటించి తగవులాడిన
 మాటల కురిబోసి కొనకుమా! మానసమా! 1

క॥ అటలనై నను మాటనుఁ
 బాటించక తోటియీడు వారలతోఁ బో
 రాటమునకు వెనుదీయని
 మాటల కురిబోసి కొనకుమా! మానసమా! 2

క॥ కూటికి గుడ్డకు నేవో
 పోటీలనుఁ ద్రవ్వి, లేనిపోని తగవులం
 బాటించి గెలచి వచ్చిన
 మాటల కురిబోసి కొనకుమా! మానసమా! 3

క॥ ఏటేట బూటకపు పెడ
 బాటలచే రారవాది పాపగతులకున్
 సూటిగఁ దోడ్కొని పోగల
 మాటల కురిబోసి కొనకుమా! ఓమనసా! 4

క॥ బూటకముల కన్నింటికిఁ
 గూటస్థ ప్రాయమగుచుఁ గోటకొలందిన్
 నాటకముల నాడించెడి
 మాటల కురిబోసి కొనకుమా! మానసమా! 5

క॥ నేటునఁ గనఁబడక తెరల
 చాటునఁ బడియుండునట్టి సంసారుల మో
 మోటమిచే మురిపించెడి
 మాటల కురిఁబోసి కొనకుమా! ఓమనసా! 6

క॥ చీటికి మాటి కబద్ధపు
 మాటల కలవడుచు నరక మకరాలయ మీ
 నోటన్ నిధిజేసికొనిన
 మాటల కురిఁబోసి కొనకుమా! మానసమా! 7

క॥ మాటాడ లేకపోయిన
 చాటునఁ బశువత్సులేని సలిపినమాటం
 బాటించక పోయిన పొర
 పాటునఁ జనినట్లుఁ జూతువా! మానసమా! 8

క॥ నోటికిఁ దాళాలొత్తిన
 సాటిన్ మానమునఁ బ్రకృతి జాలమ్ము నిరా
 ఘాటముగా జన సేవం
 బాటించద! యడ్డువడెన! వాగ్దోషమునన్. 9

క॥ అదియిదియని వేసారక
 ముదిమినిఁ దప్పిన తెరుంగు మూర్ఖాలా పా
 స్పదమునకు రాజువోయన
 వదరకుమా! సర్వశుష్క వాదముఖమునన్, 10

వ ద నా మృ త క ల శ ము

క॥ నలునై పుల కష్టసితి
చెలరేగినగాని చితసేయక యెంతో
కిలకిల ననుహాస్యవదన
కలశములు సుధావిదారకములో! మనసా! 1

క॥ జిలిబిలి పలుకులకిదియే
నిలకడనన్ సర్వమాస్య సీతనిధియనం
బలికిన స్మిత హాస్యవదన
కలశములు సుధావిదారకములో! మనసా! 2

క॥ అలరారునట్టి మాటల
బలిమిం బ్రతిపక్షి నై న భళిరెభళియనం
దలలూపఁ జేయువాఙ్ముఖ
కలశములు సుధావిదారకములో! మనసా! 3

క॥ సలిల సమానార్ధక ని
ర్మల హృదయాళుండు మానమర్యాదలతోఁ
బలికిన మృదుతర వాఙ్ముఖ
కలశములు సుధావిదారకములో! మనసా! 4

క॥ పలుకుటకును నేదోయొక
కొలతం దూకమున స్పష్టగోష్ఠికిఁ జెలమన్
జలయన మాటాడిన ముఖ
కలశములు సుధావిదారకములో! మనసా! 5

క॥ లలితకళలఁదేఁ గలిగిన

కలమునుఁ జేగొనుచు దివ్యవితా సృష్టిన్

నిలిపిన కవిరాజుల ముఖ

కలశములు సుధాసమృద్ధిగాఁ గనుగొనుమా!

6

చా లు

- క॥ వీలున్న యెడల నందఱి
మేలుకొఱకుఁ జెమట వడుపు మిత్తుడవని నీ
శీలముఁ గొనియాడఁ బడిన
జాలద! చిరకాలకీర్తి చాలద! మనసా! 1
- క॥ కాల క్రమమునకుంబ్రతి
కూలముగా నడుతువేల! కొండఱిచేనో
వేలెత్తి జూపఁబడెదవ?
చాలద! యపకీర్తి నీకుఁ జాలద! మనసా! 2
- క॥ కాల పరంపరలకునను
కూలముగా నడుచునట్టి గుణములకై న
చ్ఛీలుడఁవని పొగడఁ బడినఁ
జాలద! బహుమానధనము చాలద! మనసా! 3
- క॥ మూలో మాకే యెయ్యది
చీలిక లేకుండఁ జేయఁ జేదోడగునిన్
సేలుసెబాసని మెచ్చినఁ
జాలద! కీర్తి ప్రతిష్ఠ చాలద! మనసా! 4
- క॥ హాలా హలనామ విష
జ్వాలలచే బాధపడిన సాంబశివున కుం
జాలిన శ్రీరామజపము
చాలునదో కల్పవృక్ష సమమో! మనసా! 5

క॥ కాలోచిత సేవావ్రత
 లాలసులన్ వేల్చుజూపి తాకికభాషా
 మూలమునఁ దిట్టపండినఁ
 జాలద! ఉత్సాహ పఱచఁ జాలని యెడలన్, 6

క॥ పాపాలనుఁ జేసిన నీ
 పాపమునకు “అంతరాత్మభాగీరథ” లో
 పాపక్షౌలక పశ్చా
 త్తాప స్నానంబు చాలదా! మానసమా! 7

క॥ ఉపకారికిఁ గించిత్ప్ర
 త్యుపకారముఁ జేయలేక యుండినచో నీ
 వపకారముఁ జేయని యొక
 యుపకారముఁ జేసినన్ మహిమా పకృతియగున్ 8

క॥ తీరికలో ఘోర దురా
 చారవిచార ప్రహేళిక సన్నాహము నిన్
 రారవ రంగాంతర సం
 చారముఁ జేయించరాను చాలద! మనసా! 9

“కొసరు పద్ది యములు (సంకీర్ణము)”

క॥ పరసారస్వత యా త్రాం
తరమున నీ తేటతెనుగు తల్లియునెంతో
మురిసెడి చక్కని దరగల
సరకును దిగుమతిగఁ జేయఁ జనుమా! మనసా! 1

క॥ కరవాలముఁ జేతంగొని
దురద కొఱకు గోకుకొనుటఁ దోచినరీతిం
బొరపాటునకురు గురుజన
పరిహాసముఁ జేయఁబోవ వలదో! మనసా! 2

క॥ దురిత విచారకృమమీ
వఱకుఁ దుఘనోయనంగ వచ్చినచో నీ
స్థిరశాంత మనోనాకం
దరుమఁ గలవుగాన బాగ్రతంగను మనసా! 3

క॥ కొరగాని విచారపరం
పరలకు నాహ్వన మిచ్చి ప్రశ్నోత్తర సం
కరమన నునుకనుదంచిన
సరణి నొకతమామఁ జూపఁ జనెదవ! మనసా! 4

క॥ పొరపాటున జరిగినయొక
పొరపాటున కెంతోయేదో మునిగె ననుచుఁదొం
దరబాటున నీవారినిఁ
గఱచిన చండానఁ దగువుకై వెడలెదవా! 5

క॥ జరుగం బడునదితప్పక
 జరుగును గాఁబట్టివ్వర సంతాప సరో
 నరమున మునుకలువేసిన
 సరణి బెరికి వానినోలె జనెదవ! మనసా! 6

క॥ ప్రతిమాటకుఁ దివ్యసుభా
 పితమని, నిష్ఫలితముగ వదించుట కంటె
 హితుల మగుచు మనమే స
 మ్మత మనమునఁ జెప్పకొనెదమా! మానసమా! 7

క॥ నీవట చంచలమతివట
 కావున భయపడుదుగాని కలకాలమునే
 నీపాడను గాన శుభ
 స్థానరమై యుందు వంచుఁ దలతును! మనసా! 8

క॥ మనసా! నాలోన నినుం
 గనలేక పరాయినోట గనుచాఁకున నీ
 గుణదోష విమర్శాద
 గ్ధనమున నిను జూడ నాకు శక్యబుద్ధ్యే. 9

క॥ గొప్ప తెలివిదేట పఱచి
 తప్పన్నే జేయననెడి దాంభికునకు నో
 చెప్పయన నదియె మొదటి
 తప్పై తప్పున్నదై ప్రభమమున నిలచె. 10

క॥ పొరపాటున నైనన్నే
మరవననెడివాడు మందమతియన స్వీయ
స్మరణ పరిమితినిఁ బాపము
మరచెను తానె స్వయం ప్రమాదమిదమనకా. 11

క॥ పేరాసకుఁ బెత్తనమును
గోరినచో రాదుకాని గోరకయున్నన్
ధీరోదాత్త మహాత్మునిఁ
జేరుఁ బ్రపంచ ప్రసిద్ధ చిత్రమిదియనకా. 12

క॥ గురుజన వాక్యములకు నీ
శిరము నిజముగా సజీవ సింహాసనమై
వరలినచో వలదనినను
సిరియుకా సంపదయు నిన్ను జేరిద! మనసా! 13

—: స మా త్త ము. : పూర్వ

స వ రణ

పుట. 1. పద్యము 2. పంక్తి 3. లో 'పిలిచిన' అను
దానికి బదులుగా "నిలిపిన" అని సవరించుకొనవలెను.

పుట 2. పద్యము 2. పంక్తి 3. లో "కనుమానము"
అనుదానికి బదులుగా "కనుమానమ?" అని దిద్దుకొనవలెను

మంత్రి పురములోని కవిసహాయకులు.

1. శ్రీ గోవిందాచార్యులుగారు, ఉ. పా. ప్రధానోపాధ్యాయులు
2. శ్రీ జమీలుద్దీన్ అహమ్మద్ గారు, తహసీలుదారు
3. శ్రీ కె.వి. జనార్దనరావుగారు, డాక్టరు
4. శ్రీ ఎం. రాజేశ్వరురావుగారు, వకీలు
5. శ్రీ పురుషోత్తమురావుగారు, P. W. D. శాఖవారు
6. శ్రీ నారాయణ రెడ్డిగారు
7. శ్రీ రాజలింగముగారు, P. W. D. శాఖవారు
8. శ్రీ వెంకటరాజన్న అవధానిగారు, వకీలు
9. శ్రీ వెంకటరావుగారు, పేషేంట్ గారు
10. శ్రీ దొంతుల రాజలింగంగారు శాఖు
11. శ్రీ యస్. చంద్రయ్యగారు, సుత్తేదారు
12. శ్రీ లోకేశ్వారి పెద్దరామన్నగారు
13. శ్రీ లోకేశ్వారి చిన్నరామన్నగారు
14. శ్రీ విఠలరావుగారు, వడ్డోత్ కర్
15. శ్రీ అయిత పాచిరెడ్డిగారు (దామరపంట్ల)

Copies

Can be had from

S. R. Acharya,

Teacher, High School

MANTHANY.

Dist—Karimnagar.

